

Anonymiserad version

Översättning

C-297/24 - 1

Mål C-297/24 [Broslon]ⁱ

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

26 april 2024

Domstol som begär förhandsavgörande:

Cour de cassation (Luxemburg)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

25 april 2024

Klagande:

CY

Motpart:

Caisse pour l'avenir des enfants

[utelämnas]

I målet mellan

CY, [Frankrike],

klagande

[utelämnas]

och

CAISSE POUR AVENIR DES ENFANTS [utelämnas]

motpart,

ⁱ Förevarande mål har getts ett fiktivt namn. Detta namn är inte någon av rättegångsdeltagarnas verkliga namn.

[utelämnas] Med beaktande av dom meddelad den 2 mars 2023 [utelämnas] av Conseil supérieur de la sécurité sociale (Övernämnden för socialförsäkringsärenden, Luxemburg),

[utelämnas]

Faktiska omständigheter

Enligt den överklagade domen, [utelämnas] beslutade [Caisse pour l'avenir des enfants (Kassan för barnens framtid, Luxemburg)] att dra in det familjebidrag som CY, gränsarbetare, [utelämnas] erhöll för sin hustrus barn från ett tidigare äktenskap. Skälet var att barnet inte längre skulle betraktas som familjemedlem till gränsarbetaren enligt artiklarna 269 och 270 i lagen om social trygghet (Code de la sécurité sociale), i deras lydelse enligt lagen av den 23 juli 2016 om ändring av lagen om social trygghet.

Conseil arbitral de la sécurité sociale (Överklagandenämnden för socialförsäkringsärenden, Luxemburg) biföll överklagandet i vilket klaganden hade gjort gällande att utbetalningen av familjebidraget skulle återupptas.

Conseil supérieur de la sécurité sociale ändrade domen och fastställde att [Caisse pour l'avenir des enfants] hade gjort en riktig bedömning när CY:s familjebidrag drogs in.

Grunder för överklagandet

Redogörelse för grunderna

Den första grunden ”avser åsidosättande eller felaktig tillämpning eller oriktig tolkning av artiklarna 1 i och 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, jämförda med artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 och artikel 2 led 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG,

i den del begreppet bidrag till försörjningen av en gränsarbetares icke-biologiska barn i den överklagade domen inte har getts en sådan vid tolkning som EU-domstolen avsåg i sin dom av den 2 april 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare) (C-802/18, EU:C:2020:269),

trots att begreppet borde ha getts en vid tolkning och gränsarbetaren borde ha beviljats rätt till familjebidrag för barnet till makan Clara.”

Den andra grunden [avser nationell rätt] [utelämnas]

Den tredje grunden ”avser åsidosättande av rättsregeln i – närmare bestämt underlåtenhet att tillämpa – eller oriktig tolkning eller felaktig tillämpning av artikel 2 [led] 2 c i direktiv 2004/38/EG,

i den del Conseil supérieur de la sécurité sociale slog fast att klaganden inte försörjde sina styvbarn och därmed frångick presumtionen att barn är beroende för sin försörjning i artikel 2 [led] 2 c i direktiv 2004/38/EG,

trots att denna presumtion ska tillämpas på alla barn under 21 år.”

Den fjärde grunden ”avser åsidosättande av rättsregeln i – närmare bestämt underlåtenhet att tillämpa – eller oriktig tolkning eller felaktig tillämpning av artiklarna 269 och 270 i lagen om social trygghet, i deras lydelse enligt lag av den 23 juli 2016 och såsom de ska tolkas mot bakgrund av EU-domstolens dom av den 2 april 2020, Caisse pour l'avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare) (C-802/18, EU:C:2020:269),

i den del Conseil supérieur de la sécurité sociale slog fast att klaganden inte försörjde sina styvbarn och att han inte hade visat att han bidrog till hushållets samtliga kostnader,

trots att klaganden gett in en rad handlingar som styrker att han bidrar till barnets försörjning, vilket appellationsdomstolen själv konstaterade samtidigt som den avtog CY:s yrkande”.

Den femte grunden [avser nationell rätt] [utelämnas] **den sjätte grunden** [avser nationell rätt] [utelämnas] **den sjunde grunden** [avser nationell rätt] [utelämnas] och

den åttonde grunden [avser nationell rätt] [utelämnas].

Cour [de cassations] skäl

Tidigare tolkning av unionsrätten

Europeiska unionens domstol (nedan kallad EU-domstolen) har slagit fast följande: ”Artikel 45 FEUF och artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen ska tolkas så, att ett familjebidrag som är knutet till att en gränsarbetare utövar avlönad verksamhet i en medlemsstat utgör en social förmån i den mening som avses i dessa bestämmelser.

Artiklarna 1 i och 67 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen, jämförda med artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 och artikel 2 [led] 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av

förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG, ska tolkas så, att de utgör hinder för bestämmelser i en medlemsstat enligt vilka gränsarbetare endast kan erhålla familjebidrag, som är knutet till att de utövar avlönad verksamhet i denna medlemsstat, för sina egna barn, och inte för deras makes eller makas barn som de saknar släktskap med men försörjer, när alla barn som är bosatta i nämnda medlemsstat har rätt till detta bidrag” (dom av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare), C-802/18, EU:C:2020:269).

EU-domstolen har således ställt upp villkoret att en gränsarbetare, för att ha rätt till familjebidrag för makes eller makas barn som gränsarbetaren inte har något släktskap med, ska bidra till barnets försörjning.

Även om EU-domstolens svar i domslutet endast avser barn till en make eller maka till en gränsarbetare, framgår det av domskälen att samma lösning är tillämplig på barn till en registrerad partner som gränsarbetaren saknar släktskap med (dom av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare), C-802/18, EU:C:2020:269, punkterna 51 och 52).

Appellationsdomstolen tillämpade detta kriterium för att motivera beslutet att dra in familjebidraget varvid den

- underförstått, men nödvändigtvis, uttalade att bevisen för att gränsarbetaren och barnets mor var gifta eller för att gränsarbetaren, hans hustru och barnet hade gemensam hemvist, varken var för sig eller tillsammans, styrkte att villkoret var uppfyllt,
- fastställde att de båda biologiska föräldrarna hade medel för att bidra till barnets försörjning och att de bidrog till försörjningen, då modern förvärvsarbetade och fadern betalade 150 euro i underhållsbidrag, och utifrån detta fann att ”det är de biologiska föräldrarna som svarar för barnets försörjning”,
- angav att bevis för utgifter för vad som betecknades som hushållskostnader (räkningar för vatten, el och gas, avbetalningar på bostadslån), utgifter för barnet (barnets telefonabonnemang, inköp av mobiltelefon, psykologstöd till barnet) och andra omständigheter (sms-konversationer, spänt förhållande till den biologiske fadern, gott förhållande mellan gränsarbetaren och barnet) inte visade att CY bidrog till barnets försörjning, då det inte var styrkt att det var gränsarbetaren ensam som stod för dessa summor och då det endast rörde sig om tillfälliga utgifter som utgjorde ett komplement, ”i synnerhet mot bakgrund av de objektiva omständigheter som framhålls ovan, enligt vilka det är de biologiska föräldrarna som svarar för barnets försörjning”.

Begreppet ”bidra till försörjningen” användes ursprungligen av EU-domstolen för att ange att en gränsarbetare kan vara berättigad till en social förmån i form av ett

statligt bidrag, i det aktuella fallet ekonomiskt stöd till högre studier, för sitt eget barn, när gränsarbetaren fortsätter att försörja detta barn (dom av den 26 februari 1992, C-3/90, Bemini, ECLI:EU:C:1992:89, punkterna 25 och 29, dom av den 8 juni 1999, C-337/97, Meeusen, ECLI:EU:C:1999:284, punkt 19, dom av den 14 juni 2012, C-542/09, Europeiska kommissionen/Nederländerna, ECLI:EU:C:2012:346, punkt 35, och dom av den 20 juni 2013, C-20/12, Guirsch, ECLI:EU:C:2013:411, punkt 39). Begreppet definierades aldrig i dessa domar.

Därefter klargjorde EU-domstolen innebörden av uttrycket ”*bidra till försörjningen*”, fortfarande i samband med en social förmån i form av stöd till högre utbildning men med avseende på ett barn som inte hade något släktskap med gränsarbetaren, genom att först slå fast att det ”*inte föruts[ätter] en rätt till underhåll*” (dom av den 15 december 2016, Depesme m.fl, C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 58), och därefter att ”*ställningen som försörjningsberoende familjemedlem [följer] av en faktisk situation. Det rör sig här om en familjemedlem till vars försörjning arbetstagaren bidrar, utan att det finns anledning att utreda anledningen till att arbetstagaren bidrar till detta och utan att det finns anledning att ställa sig frågan om familjemedlemmen kan stå för sin egen försörjning genom att förvärsarbete*” (Ibidem, punkterna 58 och 59). Av detta drog EU-domstolen slutsatsen att ”*ställningen som försörjningsberoende familjemedlem [följer] av en faktisk situation som det ankommer på medlemsstaten och, i förekommande fall, på de nationella domstolarna att bedöma. Ställningen som familjemedlem till en gränsarbetare, varvid familjemedlemmen är beroende av gränsarbetaren för sin försörjning, kan således – när det gäller barnet till denne arbetstagares make/maka eller erkända partner – framgå av objektiva omständigheter, såsom att arbetstagaren och studenten bor tillsammans, utan att det är nödvändigt att fastställa skälen till att gränsarbetaren bidrar till studentens försörjning eller att exakt beräkna försörjningens omfattning*” (Ibidem, punkt 60).

EU-domstolen tillämpade sedan kriteriet ”*bidra till försörjningen*” i frågan huruvida en gränsarbetare kan vara berättigad till ett familjebidrag för ett barn som gränsarbetaren inte har något släktskap med, genom att i domskälen uttala att ”*med begreppet barn till en gränsarbetare – som indirekt kan komma i åtnjutande av sådana sociala förmåner som avses i nämnda artikel 7.2 – avses inte endast barn som är släkt med arbetstagaren eller egenföretagaren, utan även barn till dennes make, maka eller registrerade partner, under förutsättning att arbetstagaren eller egenföretagaren bidrar till barnets försörjning. Enligt domstolen följer sistnämnda krav av en faktisk situation som det ankommer på den aktuella myndigheten och i förekommande fall på de nationella domstolarna att, på grundval av den bevisning som den berörde har lagt fram, bedöma, utan att det är nödvändigt för dem att fastställa skälen till att arbetstagaren eller egenföretagaren bidrar till barnets försörjning eller att beräkna dess exakta omfattning*” (EU-domstolen den 2 april 2020, ovan angiven dom, punkt 50). EU-domstolen angav tydligt ”att barnets biologiska far inte betalar underhåll till barnets mor. Det förefaller således som om FV, som är make till HY:s mor, svarar för barnets försörjning, vilket det emellertid ankommer på den hänskjutande

domstolen att bedöma” (dom av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare), C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 52).

EU-domstolen ansåg vidare att ”begreppet familjemedlem till en gränsarbetare som indirekt kan åberopa likabehandling enligt artikel 7.2 i förordning nr 492/2011 motsvarar begreppet familjemedlem i den mening som avses i artikel 2 [led] 2 i direktiv 2004/38, vilket omfattar make, maka eller den partner med vilken unionsmedborgaren har ingått ett registrerat partnerskap, släktingar i rakt nedstigande led som är under 21 år eller är beroende för sin försörjning, även till maken eller maken eller till en sådan partner. I detta hänseende beaktade EU-domstolen särskilt skäl 1 samt artiklarna 1 och 2.2 i direktiv 2014/54” (dom av den 2 april 2020, Caisse pour l’avenir des enfants (Barn till make/maka till en gränsarbetare), C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 51).

Cour de cassation drar av denna utveckling först och främst slutsatsen att förtydligandet av att uttrycket ”*bidra till barnets försörjning*” följer av en faktisk situation inte innebär att det rör sig om ett rent faktiskt begrepp, som inte kan prövas av EU-domstolen och Cour de cassation, utan att denna formulering användes för att betona det förhållandet att begreppet bedömdes oaktat barnets eventuella rätt till underhåll, såsom uttryckligen framhålls i dom av den 15 december 2016, Depesme m.fl., C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 58).

Cour de cassation drar sedan av den ovan anförda slutsatsen att begreppet ”*bidra till barnets försörjning*” inom ramen för lagstiftningen om rätt till sociala förmåner, utgör ett självständigt unionsrättsligt begrepp som ska tillämpas och tolkas enhetligt.

En sådan enhetlig tolkning kan för närvarande inte anses säkerställd, mot bakgrund av de frågeställningar som uppkommit i det nu aktuella målet.

Cour de cassation ska således undersöka räckvidden av det exempel som ges i domen av den 15 december 2016, Depesme m.fl. (C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 60) på ”*objektiva omständigheter, såsom att arbetstagaren och studenten bor tillsammans*”, dels med avseende på frågan huruvida detta endast nämns som ett exempel eller om det tvärtom ska ses som ett villkor, i vilket fall frågan uppkommer huruvida det rör sig om ett tillräckligt villkor eller ett nödvändigt villkor, dels med avseende på frågan huruvida det har betydelse hur den gemensamma hemvisten finansieras, i den del det ska utvärderas huruvida gränsarbetaren bidrar delvis eller fullständigt till nämnda finansiering.

Vad beträffar vilka behov hos barnet som ska beaktas och som gränsarbetaren bidrar till att uppfylla, ska Cour de cassation undersöka huruvida det endast rör sig om de grundläggande försörjningsbehoven (mat, kläder, husrum, utbildning ...) eller om alla utgifter i allmänhet ska beaktas, även utgifter för nöjen eller ren bekvämlighet (mobiltelefon, restauranger, körkort ...) eller till och med utgifter för sådant som är att betrakta som överdådigt, påkostat eller ren lyx (regelbundna

inköp av elektronik, resor till fjärran länder ...), avsett att säkerställa en viss levnadsstandard.

Vad beträffar under vilka former gränsarbetaren försörjer barnet, vill Cour de cassation få klarhet i huruvida gränsarbetaren måste bidra till barnets försörjning genom att betala vissa belopp direkt till barnet eller om det kan ske i form av utgifter för barnets bästa. I detta sammanhang uppkommer också frågan huruvida gränsarbetarens utgifter, såsom antyds i förslaget till avgörande av Parquet général (Allmänna åklagarmyndigheten), specifikt eller till och med uteslutande ska vara för barnets bästa, eller om utgifter som är för familjens gemensamma bästa (avbetalningar på bostadslån, hyra, inköp av utrustning som används gemensamt ...) ska beaktas. Fortfarande i fråga om de praktiska arrangemangen uppkommer frågan huruvida de utgifter som gränsarbetaren har för barnets försörjning måste vara i någon mån [utelämnas] regelbundna eller periodiska (bostadslån, hyra, el- och värmekostnader, telefonräkningar etc.) eller om betalning av engångsutgifter (tillfälliga inköp av kläder etc.) också ska beaktas. Cour de cassation är slutligen medveten om att EU-domstolen har angett att det vid en bedömning av den faktiska situationen inte är nödvändigt att fastställa skälen till att arbetstagaren bidrar till barnets försörjning eller att beräkna dess exakta omfattning (dom av den 15 december 2016, Depesme m.fl., C-401/15–C-403/15, EU:C:2016:955, punkt 64, och dom av den 2 april 2020, Caisse pour l'avenir des enfants, C-802/18, EU:C:2020:269, punkt 50). Cour de cassation vill ändå få klarhet i huruvida alla bidrag ska beaktas, hur små de än är, eller om bidraget ska vara av en viss storlek och, i det senare fallet, huruvida detta kriterium ska bedömas i förhållandet till barnets behov eller i förhållande till gränsarbetarens ekonomiska ställning.

Frågor kan också uppkomma beträffande medlens ursprung. I vissa fall har gränsarbetaren ett gemensamt bankkonto med sin make eller maka eller sin registrerade partner, som är förälder till barnet, vilket konto används för att betala utgifter som åberopas i ett domstolsförfarande för att styrka att villkoret ”bidra till barnets försörjning” är uppfyllt, trots att det inte enbart är gränsarbetaren som sätter in medel på kontot och utan att gränsarbetaren visar i vilken utsträckning han eller hon sätter in medel på kontot, i vilket fall frågan uppkommer huruvida bidraget till barnets behov härrör från gränsarbetaren.

Cour de cassation vill också få klarhet i fråga om räckvidden av EU-domstolens förtydligande i domen av den 15 december 2016, Depesme m.fl. (C-401/15–C-403/15, ECLI:EU:C:2016:955, punkt 62), att *”unionslagstiftaren anser att barnen under alla förhållanden presumeras vara beroende för sin försörjning upp till 21 års ålder”*. Ska ett barn under 21 års ålder anses försörjas av gränsarbetaren, enbart på grund av detta åldersvillkor eller i kombination med andra faktorer?

Därefter uppkommer frågan om föräldrarnas bidrag till barnets behov. Föräldrarna har enligt lag en underhållsskyldighet, till skillnad från gränsarbetaren som inte har någon sådan skyldighet. Kriteriet om *”försörjning”* av barnet kräver i stället en bedömning av de faktiska omständigheterna. Frågan uppkommer därmed huruvida det är tillräckligt att fastställa att föräldrarna har en underhållsskyldighet

och hur omfattande den är för att utesluta att gränsarbetaren bidrar, eller om det därutöver ska säkerställas att föräldrarnas underhållsskyldighet har fastställts till ett lämpligt belopp och att de faktiskt fullgör sin underhållsskyldighet, så att ett kompletterande eller ytterligare bidrag från gränsarbetaren skulle vara onödigt. Om ett sådant underhåll faktiskt inte betalas uppkommer frågan huruvida det är nödvändigt att kontrollera om gränsarbetarens make eller maka eller registrerade partner åtminstone har försökt att vidta verkställighetsåtgärder och huruvida gränsarbetarens bidrag i slutändan kompenserar för en av föräldrarnas försummelse. Vad beträffar detta underhåll och frågan huruvida det fastställts till ett lämpligt belopp skulle det kunna ha betydelse om det fastställts i domstol eller genom avtal. Dessa aspekter kan ha anknytning till den ovan angivna frågan om vilka utgifter för barnet som ska beaktas. Om det bara är utgifter för de grundläggande försörjningsbehoven som är relevanta, kommer föräldrarnas underhållsskyldighet i princip att täcka dessa behov, vilket innebär att gränsarbetaren inte behöver bidra ytterligare för att täcka sådana behov.

När det gäller förhållandet till barnets andra förälder finns det också skäl att klargöra huruvida det är relevant att granska arrangemang för barnets växelvisa boende hos båda föräldrarna, eftersom en utökad rätt till umgänge och boende eller delad bostad i princip kan medföra att den andra föräldern i större utsträckning fullgör sin underhållsskyldighet, vilket gör det mindre nödvändigt att gränsarbetaren bidrar till att täcka barnets behov.

Alla dessa frågor ska i princip ses mot bakgrund av principen att bestämmelser om fri rörlighet för arbetstagare ska ges en vid tolkning (dom av den 15 december 2016, C-401/15–C-403/15, *Depesme m.fl.*, EU:C:2016:955, punkt 58), och följaktligen mot bakgrund av de eventuella gränserna för en sådan princip om en vid tolkning.

Dessa överväganden föranleder Cour de cassation att, innan några ytterligare åtgärder vidtas, hänskjuta de frågor som anges i domslutet avseende räckvidden av unionsrätten till EU-domstolen för förhandsavgörande.

AV DESSA SKÄL BESLUTAR

Cour de cassation

[utelämnas] [att ställa] följande frågor till Europeiska unionens domstol:

1 a) Ska villkoret att ”*bidra till barnets försörjning*”, vilket ligger till grund för ställningen som familjemedlem i den mening som avses i unionsrättens bestämmelser, enligt vad som fastställts i EU-domstolens praxis avseende fri rörlighet för arbetstagare och en gränsarbetares erhållande av en social förmån, vilken är knuten till att gränsarbetaren utövar avlönad verksamhet i en medlemsstat, för sin makes eller makas eller sin registrerade partners barn som gränsarbetaren inte har något släktskap med, i sig eller jämfört med principen om att bestämmelser avsedda att säkerställa fri rörlighet för arbetstagare ska ges en

vid tolkning, tolkas så, att det är uppfyllt och därmed ska ge rätt till den sociala förmånen,

- enbart på grund av äktenskap eller registrerat partnerskap mellan gränsarbetaren och en förälder till barnet,
- enbart på grund av att gränsarbetaren och barnet har gemensamt hemvist eller bostad,
- enbart på grund av att gränsarbetaren betalar någon allmän utgift som gynnar barnet, även om
 - utgiften täcker andra behov än de grundläggande försörjningsbehoven,
 - utgiften går till tredje man och endast indirekt gynnar barnet,
 - utgiften inte uteslutande och specifikt ligger i barnets intresse, utan gynnar hela hushållet,
 - utgiften endast är tillfällig,
 - utgiften är lägre än föräldrarnas,
 - utgiften endast är obetydligt i förhållande till barnets behov,
- enbart på grund av att utgifterna betalas från ett gemensamt konto som innehas av gränsarbetaren och gränsarbetares make eller maka eller registrerad partner, oavsett ursprunget till medlen på kontot,
- enbart på grund av att barnet är under 21 år?

1 b) För det fall den första frågan besvaras nekande, ska då villkoret att ”*bidra till barnets försörjning*” tolkas så, att detta är uppfyllt och därmed ger rätt till den sociala förmånen när två eller flera av dessa omständigheter är fastställda?

2) Ska villkoret att ”*bidra till barnets försörjning*”, vilket ligger till grund för ställningen som familjemedlem i den mening som avses i unionsrättens bestämmelser, enligt vad som fastställts i EU-domstolens praxis avseende fri rörlighet för arbetstagare och en gränsarbetares erhållande av en social förmån, som är knuten till att gränsarbetaren utövar avlönad verksamhet i en medlemsstat, för sin makes eller makas eller sin registrerade partners barn som gränsarbetaren inte har något släktskap med, i sig eller jämfört med principen om att bestämmelser avsedda att säkerställa fri rörlighet för arbetstagare ska ges en vid tolkning, tolkas så, att det inte är uppfyllt och därmed inte ger rätt till den sociala förmånen,

- enbart på grund av att barnets föräldrar har en underhållsskyldighet, oavsett

- huruvida denna underhållsfordran har fastställts av domstol eller genom avtal,
 - storleken på denna underhållsfordran,
 - huruvida den underhållsskyldige faktiskt betalar denna underhållsskuld,
 - huruvida gränsarbetarens bidrag kompenserar för en försummelse av en av barnets föräldrar,
- enbart på grund av att barnet periodvis, inom ramen för utövandet av en umgängesrätt och en rätt till någon form av växelvis boende, vistas hos den andra föräldern?

Målet förklaras vilande fram till det att ett avgörande meddelas av Europeiska unionens domstol.

[utelämnas]